

OBECNÍ ÚŘAD STARÉ SEDLIŠTĚ

348 01 Staré Sedliště 359, okres Tachov

Vyřizuje: Lenka Nguyenová
Telefon: 374 787 740, 602 383 098
E-mail: majetek@ssedliste.cz

Datum: 23.09.2026
Číslo jednací: 0001072/26/LNg
Spisová značka:
Vaše značka: -

**KasProCats - kastrování program z. s.
Za Potokem 49
59501 Velká Bíteš**

RE: Nahlášení toulavé kočky

Dobrý den, pane Kristek,

děkuji za zprávu. Když uvádíme, že situace řešíme individuálně, znamená to, že vycházíme ze znalosti místních poměrů a po oznámení jdeme rovnou do terénu prozkoumat, jaká je situace na místě.

Když se na nás občan obrátí, může kontaktovat přímo obecní úřad. Dále obec úzce spolupracuje s útulkem U Šmudlinky.

Zákon o ochraně zvířat sice upravuje kastraci nebo sterilizaci toulavých či opuštěných zvířat jako možnost, nikoliv jako povinnost obce, ale i přesto se snažíme situaci vyřešit co nejlépe v rámci našich možností. Občané se mohou obrátit na kohokoliv z obce a my se vždy snažíme najít to nejlepší řešení.

S pozdravem

Lenka Nguyenová
referentka

13.10.2026

Staré Sedliště: Upřesnění úřednických frází

Dobrý den, paní Nguyenová,

děkujeme za odpověď, přesto si dovolíme vyjádřit zásadní nesouhlas s přístupem, který popisujete. Z Vašeho vyjádření totiž získáváme dojem, že obec zaměřuje administrativní prověřování jednotlivých oznámení za skutečné řešení příčin nekontrolovaného rozmnožování koček.

Především nám není jasné, proč považujete místní šetření za automatický a nezbytný předpoklad řešení každého případu. **Co přesně chcete v terénu zjišťovat, pokud má občan zvíře již zajištěné, poskytuje mu péči a obrací se na obec pouze proto, že potřebuje pomoci s jeho kastrací?** Jakou přidanou hodnotu má v takové situaci návštěva úředníka na místě? A jakým způsobem tato návštěva přispěje k tomu, aby se kočka dále nerozmnožovala? Podstatná část případů, s nimiž se setkáváme, žádné terénní šetření nevyžaduje. Nejde o hledání zvířete, organizování odchytu ani mapování jeho pohybu. Jde o konkrétní nekastrovanou kočku, kterou má někdo zajištěnou a je ochoten se o ni postarat, pokud mu bude umožněno vyřešit její reprodukci. V takové situaci je potřeba především dostupná veterinární služba, nikoli další administrativní kolečko.

Máme navíc dlouhodobou zkušenost s tím, že některé obce soustřeďují pozornost především na zjišťování jmen oznamovatelů, přesných adres a dalších okolností, které pro samotné provedení preventivní kastrace často nemají žádný význam. Samozřejmě existují případy, kdy je nutné ověřit vlastnické poměry nebo zajistit odchyt (byť tyto kroky celý proces neúnosně prodražuje). **Není však důvod povyšovat takový postup na univerzální podmínku pomoci, pokud jsou rozhodné skutečnosti již známy a zvíře je bezpečně zajištěno.**

Ještě problematičtější je argumentace, že zákon obci kastrace výslovně neukládá. Tuto skutečnost známe velmi dobře. Nechápeme však, proč je opakovaně používána jako argument v diskusi o prevenci. **Opravdu chceme veřejnou správu, která vykonává pouze činnosti, jež jí zákon výslovně přikazuje?** Žádný zákon obci obecně nenařizuje budovat dětská hřiště, pořádat kulturní akce nebo podporovat spolkový život. Přesto obce na tyto aktivity vynakládají veřejné prostředky, protože je považují za prospěšné pro své obyvatele. Proč by měla být prevence utrpení zvířat a jejich nekontrolovaného rozmnožování posuzována podle zcela jiného měřítko? Zákonná možnost není argumentem proti jejímu využití. Je to naopak prostor, v němž může samospráva rozhodnout, zda chce problémům předcházet, nebo se zabývat až jejich následky.

Uvádíte také, že se obec vždy snaží najít „to nejlepší řešení“. Dovolíme si proto položit otázku: **nejlepší řešení pro koho a podle jakých kritérií?** Pro občana, který je ochoten se o nalezenou kočku postarat, ale potřebuje pomoc s kastrací? Pro obecní rozpočet? Pro útulek, který musí následně řešit další nechtěná koťata? Nebo pro samotná zvířata? Pokud má být měřítkem účinnost, hospodárnost a dlouhodobý přínos, pak nelze přehlížet, že včasná kastrace zpravidla představuje podstatně jednodušší a levnější zásah než následné odchyt, veterinární ošetřování nemocných zvířat, péče o nechtěná koťata či jejich umísťování do útulků.

Za celou dobu naší komunikace jsme se od Vás nedozvěděli, jakým konkrétním způsobem obec zajišťuje dostupnou preventivní kastraci koček, které občané již mají zajištěné. Namísto toho opakovaně slyšíme o místní znalosti, individuálním posuzování, spolupráci s útulkem a absenci zákonné povinnosti. Nic z toho však samo o sobě nepředstavuje mechanismus, který by občanovi umožnil jednoduše a včas zabránit dalšímu rozmnožování. Nezpochybňujeme, že spolupráce s útlkem U Šmudlinky může být přínosná. Spolupráce s útlkem ale nenahrazuje preventivní kastrovací program, pokud jejím prostřednictvím není zajištěna také dostupná a průběžná kastrace. Je nástroj sanace, nikoli prevence.

Proto bychom Vás požádali o konkrétní odpověď: **Pokud se na obec obrátí občan, který má zajištěnou nekastrovanou toulavou kočku, nechce ji umístit do útulku a žádá pouze o pomoc s úhradou kastrace, jak přesně obec postupuje? Je možné takovou kastraci schválit a uhradit, aniž by občan musel absolvovat místní šetření a další administrativní úkony, které nejsou pro provedení zákroku nezbytné?** Pokud nikoliv, pak bychom rádi věděli, v čem konkrétně spočívá Vámi deklarované hledání nejlepšího řešení.

Naším cílem není přidělovat práci obecnímu úřadu. Naopak se dlouhodobě snažíme obcím nabídnout model, který administrativní náročnost omezuje, umožňuje občanům aktivně se zapojit a předchází vzniku mnohem nákladnějších problémů. Prevence nemusí být komplikovaná. Komplikovanou ji často činí až postupy, kterými ji veřejná správa podmiňuje.

S pozdravem

Lubomír Kristek, místopředseda

